

Fristsens Udløb sker nogen Anmeldelse om Rettegheds Overgang til Trediemand.

Til § 12.

Billighed taler for, at der gives dem, der paa den Tid Loven udkommer allerede faktisk benytte visse Mærker til Betegnelse af deres Varer, Udgang til inden en vis Frist at kunne gjøre Anmeldelse om disse Mærker med den Retsvirkning, at Retten til udelukkende Brug af dem derved bevares, selv om en Anden i Mellemtiden maatte have anmeldt det samme Mærke, da det uden en hertil sigtende Bestemmelse let kunde ske, at en Trediemand, hvem det var lykkedes at anmeldte Mærket tidligere end den, der hidtil havde benyttet det, i Genhold til Grundsætningen i § 11 vilde kunne udelukke denne fra fremtidig Brug af Mærket og til sin Fordel benytte den Anerkjendelse af Mærket, som det maasse var lykkedes den tidligere Bruger at opnaa. Da det imidlertid kun gjælder om at hindre, at en ren tilfældig Prioritet med Genfyn til Anmeldelsen skal komme den tidligere Bruger af Mærket til Skade, er en lang Frist ikke nødvendig, og det foreslaaede Tidrum af 2 Maaneder, at regne fra den Dag, Loven er traadt i Kraft, maa derfor formentlig anses tilstrækkeligt til det tilsigtede Diemeds Opnaaelse, navnlig naar henses til, at Loven i Følge Forslagets § 19 først er bestemt til at træde i Kraft 4 Maaneder efter at den er kundgjort i Lovtidenden, saa at der i Virkeligheden her gives Bedkommende en Frist af 6 Maaneder til at fikke sig den fremtidige Ret til sine hidtil benyttede Varemærker. Forsaavidt 2de Personer paa den Tid Loven udkommer faktisk bruge det samme Mærke til Betegnelse af de samme Varer, uden at dette Mærke dog hører til dem, der almindelig benyttes af alle eller visse Arter af Forretningsdrivende (jfr. § 13), og de begge inden den i Paragrafen foreskrevne Frist gjøre Anmeldelse om Brugen af Mærket, kan vel Ingen af dem erhverve nogen udelukkende Ret, men de maa da, ligesom hidtil, begge have lige Ret til at benytte Mærket og kunne saaledes kun ligeoverfor Trediemand, men ikke ligeoverfor hinanden indbyrdes, forfølge deres Ret. Det er iøvrigt en Selvfølge, at de i de foregaaende Paragrafer omhandlede Betingelser for Udgangen til at erhverve en udelukkende Ret til Brugen af Varemærker i Et og Alt komme til Anvendelse ogsaa paa de i nærværende § omhandlede Mærker.

Til § 13.

Følge Bestemmelsen i Forslagets § 4 Nr. 3 skal Indregistrering af et Mærke, der udelukkende bestaar i Tal, Bogstaver og Ord, nægtes, hvorimod det er tilladt at anmeldte og erholde indregistreret Mærker, der bestaar af en Kombination af saadanne Betegnelser og figurlige Tegne. Det er klart, at den Ret, der erhverves ved Anmeldelse

og Indregistrering af et Mærke, der bestaar i figurlige Tegne i Forbindelse med Ord og Bogstaver, omfatter ogsaa disse sidste, men denne Ret kan dog ikke udstrækkes saavidt, at Trediemand derved skulde være udelukket fra at benytte de samme Ord eller Bogstaver til Betegnelse af sine Varer, naar disse Ord og Bogstaver tjene til at betegne hans Navn eller Firma.

Signende Betragtninger som de, der have fremfaldt Forskriften om, at Mærker, der udelukkende bestaar i Tal, Bogstaver og Ord, ikke maa indregistreres, tale for, at Ingen bør ved Anmeldelse kunne erhverve Ret til saadanne Mærker, som hidtil have været almindelig benyttede af alle eller af visse Arter af Forretningsdrivende. Den hidtil almindelige Brug af saadanne Mærker bør ikke hindres til Gunst for Enkelte.

Da det ikke kan paalægges Øvrighederne at undersøge, om et anmeldt Mærke henhører til dem, der hidtil have været benyttede af alle eller visse Arter af Forretningsdrivende, bør Indregistrering af et saadant Mærke ikke nægtes (jfr. § 4), men da der ikke ved Anmeldelsen opnaas nogen Ret, kan Anmelderen altsaa ikke udelukke Andre fra Brugen af et saadant Mærke, hvorimod paa den anden Side enhver af de til Brugen af Mærket hidtil Berettigede kan tvinge Anmelderen til at lade Mærket udslette (jfr. § 16).

Til § 14.

Naar Beskyttelsen af Varemærker overhovedt skal have praktisk Betydning, er det nødvendigt at forebygge, at den enhver Forretningsdrivende tilkommende Ret til indenfor de fastsatte Grændser frit at vælge hvilket Mærke han vil til Betegnelse af sine Varer misbruges til Andres Skade; dette vilde imidlertid ske, naar det var tilladt at vælge et Mærke, der kun adskilte sig fra det af en Anden anmeldte Mærke eller fra en Andens Navn eller Firma ved Forandringer af en saa ubetydelig eller uvæsentlig Beskaffenhed, at Forskjellen ikke strax vilde falde Enhver i Øinene ved Anvendelsen af den i det daglige Liv almindelige Opmærksomhed. Brugen af et saadant Mærke, der vilde være stiftet til at skille Andre, bør kunne forbydes af den, hvis Mærke er efterlignet, og det kan i saa Henseende ikke komme i Betragtning, om Forskjellen inellem de paagjældende Mærker bestaar i Tilføjelser, Udeladelser eller hvilket som helst andre Forandringer.

Til § 15.

Medens der i § 7 handles om Varemærkers Udslettelse af Registret, hvilken Udslettelse forudsætter, at Retten til Mærket enten allerede er opført eller albrig er kommen til Eksistens, gaar derimod nærværende Paragraf ud paa at bestemme selve Ophøret af den erhvervede Ret til udelukkende Brug af et Varemærke.